

अथ यो सुनयः सिद्धास्तत्र गच्छन्ति धेनुदाः ।
तत्र भोगानयो मुहूर्त्ते ब्रह्मलोकं स तिष्ठति ।
क्रीडित्वा सुचिरं कालं पुनर्मर्त्यसुपागतः ।
स मुक्ता विपुलान् भोगान् विष्णुलोकं स
गच्छति ॥

दशपूर्वान् दशपरानामानसैकविंशतिम् ।
नयति विष्णुसायुष्यं मधुधेनुप्रसादतः ॥
य इदं श्रुत्वायाङ्गत्वा आवयेद्वापि मानवः ।
सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥”
इत्यादि वराहपुराणे श्वेतोपाख्याने मधु-
धेनुमाहात्म्यम् ॥

मधुनालिकेरकः, पुं, (मधुर्मधुरो नारिकेलः स्वार्थं
कन् । रत्नयोरेक्यात् रत्न्य लत्वं लस्य च रत्नम् ।)
मधुनारिकेलः । दरनारिकेल इति कौक्ये
प्रविद्धम् । मोहानारत्न इति च ख्यातम् । तत्-
पर्यायः । माध्वीकफलः २ मधुफलः ३ अंधि-
तकफलः ४ माच्छिकफलः ५ मृदुफलः ६ बहु-
जूर्चः ७ हृत्फलः ८ । अस्य गुणाः । मधु-
रत्नम् । शिशिररत्नम् । दाहदृष्यार्चिपित्तहारि-
त्नम् । जलपुष्टिश्लेष्कान्तिकारित्वम् । वीर्य-
विवर्द्धनत्वम् । रुच्यत्वञ्च । अपि च ।

“माध्वीकं नारिकेरं फलमतिमधुरं दुर्लभं
जन्तुकारि
स्निग्धं वातातिवारभ्रमश्रमनमथ ध्वंसनं
वह्निहीमिः ।
आमस्यन्नप्रकोपं जनयति कुरुते चारुकान्तिं
बलञ्च
स्वैर्यं देहस्य धत्ते चनमदनकलावर्द्धनं पित्त-
नाश्रम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

मधुनी, स्त्री, क्षुपविशेषः । माकड़ हाता इति
माकड़ चाउली इति च भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
एतमच्छा २ वायसोली ३ सुमङ्गला ४ । इति
रत्नमाला ॥

मधुनेता, [ऋ] पुं, (मधु नयति पुष्येभ्यः संश्लो-
सीति । ऋष् + ङच् ।) भ्रमरः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

मधुपः, पुं, (मधु पिवतीति । पा + कः ।) भ्रमरः ।
इत्यमरः । २ । ५ । २६ ॥ (यथा, राजतर-
ङ्गिण्याम् । ३ । ४०६ ।

“गन्धूतिमात्रमासन्नं देवीधामनि ध्येयवान् ।
धुन्वन्कराभ्यां मधुपान् धावति स्त स घोरधीः ॥”
मधु जलं पातीति । पा + कः । वारिरचके,
त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ३२ । ८ ।

“त्वं चिदर्थं मधुपं शयानमसिन्वं व्रजं मन्त्रा-
दृष्टयः ॥”

“मधुपं मधुनोऽभ्रमः पातारं पालयितारम् ॥”
इति तद्वाक्ये सायनः ॥ मधुपानकर्त्तरि च, त्रि ।
यथा, ऋग्वेदे । १ । १० । २ ।

“स्वसा यदुवां विश्वगूर्तोमराति वाजायेद्दे मधु-
पाविषे च ॥” “हे मधुपौ मधुरस्य सोमरसस्य
पातारौ ॥” इति तद्वाक्ये सायनः ॥

मधुपर्कं, स्त्री, (एच् + घञ् । मधुना पर्को योगो-
ऽच् ।) दधिसंयुक्तमधु । तत्पर्यायः । महोदयः
२ । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४६७ ॥ अपि च ।
“मधुपर्कं दधिमधुघृतमपिहितं कांस्थेनेति ।
अपिहितमाच्छादितम् ॥” इत्येकादशीतत्त्वे-
काव्यायनसूत्रम् ॥

मधुपर्कः, पुं, (एच् + घञ् । मधुना पर्कः
सन्धको यस्य मधुना संयोजनात् तथात्वम् ।)
घोडशोपचारपूर्वान्तगतवद्योपचारः । तस्य
प्रमाणं यथा,—

“दधि सर्पिर्चलं चौद्रं सितेताभिस्तु पञ्चभिः ।
प्रोच्यते मधुपर्कस्तु सर्वदेवौघतुष्टये ॥
जलन्तु सर्वतः स्वर्गं सिता दधि घृतं समम् ।
सर्वेषामधिकं चौद्रं मधुपर्कं प्रयोजयेत् ॥

तद्घातु कांस्थपात्रेण रौक्मश्वेतभवेन वा ।
व्योतिष्टोमान्श्वेधादौ पूर्तं चेष्टे प्रयुजने ॥
मधुपर्कः प्रतिष्ठोऽयं सर्वदेवौघतुष्टिः ।
धर्मार्थकाममोक्षायां साधकः परिकीर्तितः ॥

मधुपर्कः सौख्यभोग्यतुष्टिपुष्टिप्रदायकः ॥
इति कालिकापुराणे ६७ अध्यायः ॥
अपि च ।

“आच्यं दधिमधुभिर्ग्रं मधुपर्कं विदुर्बुधाः ॥”
इति तन्त्रसारः ॥
तद्दाने मुद्रा यथा,—

“संयुक्तानामिकाङ्कुष्ठा तिस्रोऽभ्याः संप्र-
वारिताः ।
मधुपर्कं च सा मुद्रा विद्विजः परिकीर्तिता ॥”
इति हरिमत्तविलासः ॥

मधुपर्णिका, स्त्री, (संख्व हितं पर्णमस्याः । ततः
स्वार्थं कन् टाप् । अत इत्वञ्च ।) गम्भारीदृच्छः ।
(अस्याः पर्यायो यथा,—

“गम्भारी भद्रपर्णी च श्रीपर्णी मधुपर्णिका ।
काश्वरी काश्वरी हौरा काश्वर्यः पीत-
रोहिणी ॥
ज्ज्याहन्ता मधुरसा महाकुसुमिकापि च ॥”
नीलीदृच्छः । इत्यमरः । २ । ४ । ३५ ॥ (अस्याः
पर्यायो यथा,—

“नीली तु नीलनी तूली कालदोला च
नीलिका ।
रङ्गनी श्रीफली तुच्छा यामीशा मधुपर्णिका ॥
क्रीतका कालकेशी च नीलपुष्या च सा
स्युता ॥”
वराहकान्ता । इति शब्दचन्द्रिका ॥ गुडूची ।
सुदर्शना । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते
शारीरस्थाने १० अध्याये ।
“एन्निपर्णी नलाश्रिमुन्वर्द्धा मधुपर्णिका ॥”
अस्याः पर्यायो यथा,—
“सुदर्शना सोमवल्ली चक्राङ्गा मधुपर्णिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

मधुपर्णी, स्त्री, (मधु इव हितं पर्णं यस्याः ।
गौरादित्वात् ङीष् ।) गुडूची । इत्यमरः । २ ।
४ । ३४ ॥ (अस्याः पर्यायो रत्नमालायां यथा,

“वत्सादनी द्विन्नरुहा मधुपर्ण्यन्तमरा ।
कुण्डल्यन्तवल्ली च गुडूची चक्रलक्षणा ॥”)
गम्भारीदृच्छः । नीलीदृच्छः । इति मेदिनी ।
ने, १०५ ॥ मधुवीचपूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(विकङ्कतदृच्छः । तत्पर्यायो यथा,—

“विकङ्कतः स्वादुकण्ठः शुग्दाच मधुपर्ण्यपि ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

मधुपाका, स्त्री, (पाकेन मधुर्मधुरा । राजदन्ता-
दित्वात् पूर्वनिपातः । टाप् ।) यद्भुजा । इति
राजनिर्घण्टः ॥

मधुपार्यो, [न] पुं, (मधु पिवतीति । पा + णिनिः ।
ततः “आतोयुक् चिञ्छतोः ।” ७ । ३ । ३३ ।
इति युक् ।) भ्रमरः । इत्यमरटीकायां रामा-
श्रमः ॥ मधुपानकर्त्तरि, त्रि ॥

मधुपालिका, स्त्री, (मधु पालयतीति । पालि +
क्यल् । टाप् । अत इत्वम् ।) गम्भारी । इति
शब्दमाला ॥ (विषयोऽस्या गम्भारीशब्दे
द्रव्यः ॥)

मधुपीलुः, पुं, (मधुर्मधुरः पीलुः ।) मन्दापीलुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

मधुपुरी, स्त्री, (मधोत्तमानो देवस्य पुरी ।)
मधुरा । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भाग-
वते । ७ । १४ । ३१ ।

“नेमिषं फाल्गुनं सेतुः प्रभासोऽथ कुण्डस्थली ।
वाराणसी मधुपुरी प्रभा विन्दुसरस्वता ॥”
मधुपुष्यः, पुं, (मधुप्रचुराणि पुष्याख्यस्य ।) मधु-
हमः । इति रत्नमाला ॥ (मधुकः । तत्पर्यायो
यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

“मधूको गुडपुष्यः स्यान्मधुपुष्यो मधुसुवनः ।
वानप्रस्थो मधुशैलो जलजेऽत्र मधुलकः ॥”
श्रीरोषट्टः । अप्रोक्तदृच्छः । वज्रलदृच्छः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

मधुपुष्या, स्त्री, (मधुपुष्य + स्त्रियां टाप् ।) दन्ती-
दृच्छः । नागदन्तीदृच्छः । इति राजनिर्घण्टः ॥

मधुप्रियः, पुं, (मधु मत्वं प्रियमस्य ।) बलरामः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ भूमिजन्तुः । यथा,—
“नादेयी स्त्री नागरङ्गकसुगान्धो मधुप्रियः ॥”
इति जटाधरः ॥ (मदाप्रिये, त्रि ॥)

मधुफलः, पुं, (मधु मधुरं फलमस्य । यद्वा, मधु
मत्वं फलाद् यस्य ।) मधुनारिकेलः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ विकङ्कतदृच्छः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (मधुरफलविशेषे, त्रि ॥)

मधुफलिका, स्त्री, (मधु मधुरं फलं यस्याः ।
मधुफल + संज्ञायां कन् । टाप् । अत इत्वञ्च ।)
मधुखर्चूरिकाः इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणा-
दयोऽस्या मधुखर्चूरिकाशब्दे ज्ञातयाः ॥)

मधुबहुला, स्त्री, (मधुना मधौ वा बहुला ।)
वासन्तीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥

मधुभित्, [ङ] पुं, (मधुं तन्नामानं देवं भिनन्ति
नाश्रयतीति । भिद् + क्तिप् । तुगागमञ्च ।)
विष्णुः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भाग-
वते । ४ । २६ । ४० ।